

Antidogma - Afrika rákfenéi Európára végzetesek

2016 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Afrikát két pusztító kör sújtja: a demográfia és a demokrácia.

A fekete földrészen a születési arányszám (natalitás) megállíthatatlanul emelkedik, olyannyira, hogy 2050-re a világnépesség egynegyede afrikai lesz (forrás: UNICEF, 2013. augusztus 12., Johannesburg), és ekkorra az öt éven aluli gyerekek 40 százaléka Afrikában fog élni, közülük minden negyedik Nigériában. Afrika jelenlegi 1,2 milliárdos népessége az évszázad közepére megduplázódik, az évszázad végére pedig el fogja érni a 4,2 milliárd főt. A 224 országot feltüntet? natalitás-országlista els? 45 helyén (Afganisztán, Kelet-Timor és a Gázai övezet kivételével) afrikai országok tanyáznak, a termékenységi arányszám, vagyis a szül?képes korú n?kre jutó születések átlaga Afrikában 4,7. A világon 2008-ban körülbelül 350 ezer gyerek született naponta, 2014-ben már 380 ezer – a 80 százaléka Afrikában!

A Nyugat-Európában zajló népességcserés gyarmatosítást jól érzékelteti, hogy Párizsban jelenleg már több színes b?r? gyerek születik, mint ahány fehér, Londonban pedig több bevándorló él, mint amennyi ?shonos. A fekete-afrikai születések száma, amely 1950-ben még hasonló volt az Európai Unió jelenlegi országaiban mért adathoz, mára majdnem hétszer magasabb: évente 33 millió afrikai és 5 millió európai születik. Fekete-Afrikában 2040-ig megduplázódik a 20-40 év közötti fiatalok száma, a jelenlegi 250 millióról 500 millió f?re növelve az Európába igyekv? potenciális honfoglalók számát.

Ezt a földrészünkre nehezed? migrációs nyomást az alábbi ellentétpárok jellemzik a legfrappánsabban: a világ legvárosiasabb zónája áll szemben a legkevésbé urbanizálttal, a leggazdagabb zónája a legszegényebbel, a demográfiailag legsterilebb zónája a legtermékenyebbel, a leghosszabb életkilátással kecsegtet? zónája a legrövidebb életreményt nyújtóval, a legmagasabb átlagéletkorú zónája a legalacsonyabbal, a világ egyik csökken? lakosságú zónája a legszaporábbal. Ilyen körülmények között nem csoda, hogy az ?shonos fehér európaiak a XXI. század végére a saját földrészükön is kisebbségbe fognak kerülni a színes b?r? bevándorlókkal szemben.

Demográfiai el?rejelzések szerint az évszázad végére a most 163 millió Nigéria lesz a Föld harmadik legnépesebb országa 433 millió lakossal (az akkor 1,7 milliárdos India és az 1,3 milliárdos Kína után, illetve a 423 millió USA el?tt). 2100 körül tehát az addigra 10 milliárd körül stabilizálódó világnépesség legalább egyharmada afrikai lesz.

A jelenlegi népesedési tendenciák változatlansága esetén „*az ENSZ 2300-ra mintegy 115 ezer milliárd – nem tévedés! – afrikaival számol, vagyis addigra Afrikában koncentrálódna a világnépesség 86 százaléka, miközben Európa és Észak-Amerika a kihálás szélére kerülne 90 millió lakossal a jelenlegi 730 millió helyett, vagyis a világnépesség egyik töredéke megközelíti a zérót.*” (François Héran, *La population du monde pour les trois siècles à venir: explosion, implosion ou équilibre?*, Population et Société, 2005. január) Mindez persze csak pusztá spekuláció, a Föld ugyanis nyilvánvalóan nem fog tudni eltartani ekkora embertömeget. Afrika már most sem képes rá, és els?sorban ennek köszönhet? az onnan kiáramló elapadhatatlan migrációs hullám, másodsorban pedig az afrikai demokrácia mint politikai rendszer zsigeri életképtelenségének, amely az „egy ember, egy szavazat” elv következménye. Valójában arról van szó, hogy a modern nyugati demokráciák individualista alapjai gyakorlatilag összeegyeztethetetlenek az afrikai társadalmak közösségi hagyományaival, és ez a földrészen pusztító konfliktusok legf?bb oka. Ellentétben ugyanis a vulgármarxista közhelyekkel, nem annyira a fejlettségi különböz?ségek és nem is a gazdasági problémák miatt robbannak ki az afrikai háborúk, noha itt-ott kétségtelenül az értékes nyersanyagkincsek lehetnek az üzemanyagaik, hanem sokkal inkább az etnikai élettér-politika miatt.

Dél-Szudánban például a dinkák vannak többségben, és így biztosak lehetnek a hatalom választások útján történ? megszerzésében, amit a kisebbségi nuerek elutasítanak. Maliban a lakosság kevesebb mint 5 százalékát alkotó tuaregeket kizárja a hatalomból a választási matematika. A demokratikus választás itt sem oldotta meg az etnikai problémát, mert a választási matematika csupán meger?sítette a többségi népesség, adott esetben a déli feketék uralmát, akik számára a f? ellenséget nem is annyira az iszlamisták jelentik, mint inkább a tuareg szeparatisták. A Dél-Afrikai Köztársaságban a népesség 8 százalékát képvisel? fehéreknek etno-matematikailag semmi esélyük sincs a választási gy?zelemre a feketékkel szemben. A faji megosztottsághoz ráadásul egy etnikai megosztottság is társul az ANC kormánypárton belül, a feketék között legnépesebb zuluk (kb. 25 százalék) ugyanis számarányuknál fogva legy?zték a xhosákat (kb. 18 százalék). Az ország jöv?jét tehát automatikusan ez a realitás alakítja. Ruandában a tuszik (a lakosság 10 százaléka) elhódították a hatalmat a hutuktól (90 százalék) egy genocídium nyomán, és azóta is ?rzik a kommunista id?ket idéz? választási praktikáknak köszönhet?en. Ha szabad választásokat tartanának, a tuszi rezsimet elsöpörné az etno-matematika.

Az afrikai politikai probléma lényegében arra a nagy kérdésre redukálható: miként lehet elkerülni azt, hogy a nagyobb lélekszámú népek/törzsek törvényszer?en megszerezzék a hatalmat a szavazatok összeadása nyomán. A megoldást egy olyan rendszer jelentené, amelyben a képviselőt a népcsoportokat illetné, az európai típusú nemzetállamot pedig etnikai állam helyettesítené. Ezzel azonban két probléma van. Egyrészt a legnépesebb

etnikumok nyilván nem lennének hajlandók lemondani az „egy ember, egy szavazat” elvről, amely örökre garantálja nekik a többségi helyzetükből adódó hatalmat. Másrészt a demokratikus dogma nyugati gyökerei sem tennék el ezt a drasztikus paradigmaváltást, amely aláásná saját politikai filozófiájuk alapjait. A fekete földrészen tehát minden marad a régiben: állandósult etnikai-törzsi-vallási konfliktusok, velük együtt káosz és nyomor, a nyomukban pedig népvándorlás a fehér földrész felé – Afrikára nézve tragikus, Európa számára viszont fatális következménnyel.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyűlöletről tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló